

Abonamentul

Pentru monarhie:
Pe an 12 cor., $\frac{1}{2}$ an
6 cor., $\frac{1}{4}$ an 3 cor.
Pentru străinătate:
Pe 1 an 18 frcs., $\frac{1}{2}$
an 9 frcs., $\frac{1}{4}$ an
4 frcs. 50 cm.
Fieca apare în fie care
Sâmbătă.

Unirea

Insertiuni

Un şir garmond:
o dată 14 fil., a doua oară
12 fil., a treia oară 10 fil.
Tot ce privesce fieca,
să se adreseze la »Re-
dacţiunea şi Admini-
straţiunea Unirii«
în
Blas.

Fôe bisericescă-politică.

Anul XII.

Blas 26 Iulie 1902.

Numărul 30.

CARIERELE.

În mijlocul ocupaţiunilor întetitoare de vară, cei mai mulţi dintr'ai noştri — aprôpe toţi agricultori — mai sînt preocupaţi pe lângă alte griji şi de gândul, aşa de mare pentru fie care părinte, că ore ce să facă din fiii săi, cari azi mâne trebuie să-şi alégă o carieră. Chestiunea acésta e în primul rînd familiară, personală; ea privesce pe părinţi şi fiii lor; dar de altă parte ea este şi o chestiune publică, socială, de mare importanţă. Şi acésta e bine să o avem cu toţii în vedere.

Nu trăim numai pentru noi, individual, ci pentru toţi, pentru societate, pentru biserică şi pentru neam. Şi toţi paşii hotărîtori ai vieţii noastre trebuie să-i facem aşa, ca interesele noastre personale, individuale, să consune şi cu interesele generale ale societăţii românesce.

Cu deosebire la alegerea carierei trebuie să fim cu atenţiune şi considerare la aceste interese de obşte, ca urmând chemarea personală, ce ni-o indică inclinaţiunea, să căutăm a fi folositori şi societăţii.

Aprôpe în tot anul se discută deci cu drept cuvînt prin ziare chestiunea alegerii carierelor, ca o chestiune socială de frunte. Cu aceea-şi temă s'a ocupat de curînd — prevenindu-ne pe noi — „Drapelul“ din Lugos, care se distinge între foile noastre prin corecta tratare a chestiunilor noastre lăuntrice, ca să le numim ast fel.

Cei interesaţi vor ceti cu folos articolul prim din ultimul număr al foii lugosane. Aū tótă dreptatea confrăţii accentuând, că trebuie să pregătim pe fiii noştri pentru cariere aici în patrie, pentru că nu pôte fi menirea noastră de a mai lifera României bărbaţi de a gata şi nici România nu mai e avisată la ômenii noştri.

E adevărată şi ceealaltă constatare, că nici pe carierele mai mult îmbrăţosate la noi, cum sînt: cea preotescă, didactică, juridică, etc. n'avem destul bărbaţi titraţi, cu chemare şi

qualificaţiune şi pentru posturile cele mai înalte, cu deosebire pentru cele bisericesci. Observarea acésta este inspirată de stările dovedite în urma vacanţei episcopiei de la Arad.

Nu vrem să ne amestecăm în acésta afacere, dar trebuie să constatăm, că la noi nu se simte lipsa ômenilor pe aceste cariere, cu deosebire pe cea preotescă nu. Dacă se simte totuşi o lipsă de bărbaţi cu anumită vocaţiune şi pregătire, acésta nu e chestie socială, ci de educaţiune. Numerice sînt destui, numai n'au fost pregătiţi în mod corespundător . . . .

Noue inse ne inspiră mai multe griji tocmai faptul, că şi acum încă cei mai mulţi dintr'ai noştri alérgă la carierele aşa numite liberale, intelectuale, şi nu îmbrăţoséză pe cele practice, tehnice.

Aprôpe tot contingentul inteligenţei române: preoţi, învăţători, profesori, advocaţi, medici, etc. sînt avisaţi — între împrejurările actuale — să trăescă direct ori indirect de la ţărani, cari şi de alt fel sînt destul de îngreunaţi.

S'a mai creat în timpul din urmă o pătură cultă şi în jurul băncilor noastre, pătură compusă din numeroşii oficiali de bancă. Dar şi acestia tot numai la masele ţărănesce sînt avisaţi.

Ast fel întregă inteligenţa noastră e fôrte puţin productivă în economia naţională. Ba fiind-că ea are mai multe necesităţi pe cari numai străinii, cu mărfurile lor alese le pot satisface, am puté zice că ea, inteligenţa, transmite capitalul câştigat din averea românescă în mâna străinilor.

Dacă vrem ca să nu ajungem la ruină economică şi socială, stările acestea trebuie să le îndreptăm. Trebuie să conducem pe fii poporului nostru în cariera de producenţi, nu numai de consumatori.

Se fim bine înţeleşi, căci Dómne feresce să vrem a supéra pe cineva; dór atunci pe noi însine ne-am supera mai întăi.

Toţi consumăm într'un înţeles ore care, şi toţi producem. Numai cât astăzi cei mai mulţi inteligenţi ai noştri consumă mai mult de cât produc,

pentru că ceea ce produc, saū nu-i avere, nu-i capital economic, ci numai capital moral, intelectual; saū dacă produc capital economic, acela e luat din mâna ţăranilor noştri în schimbul unui mic capital moral, ce li-se comunică. Ne ar trebui inse şi adevăraţi producenţi de capitale economic, cum sînt industriaşii, cari prelucră produsele brute ale ţăranilor noştri, saū tehnicii, fabricanţii, cari exploatează mai cu efect, mai raţional, comorile pămîntului, şi daū prin prelucrare o mai mare valóre produselor pămîntului.

Ast fel e un interes social, şi naţional economic, ca să se îndrepte cât mai mulţi tineri români spre carierele productive, reale şi practice. Numai când vom avé şi ast fel de ômeni în mijlocul nostru vom ajunge la o stare mai bună economică şi la raporturi sociale mai sănătose. Alt fel ne ameninţă tot mai mult proletariatul intelectual, şi societatea noastră cultă va face tot impresia aceea tristă, pe care ţăranul nostru cuminte o numese „sărăcie lucie“ ori „fală golă, traistă uşoră“.

Negreşit carierele intelectuale sînt necesare, unei societăţi; fără de intelectuali o societate nu se pôte desvolta şi inchege sănétos. Dar o societate bine desvoltată se asaménă unei case bune şi frumoşe, care are temelii tari, camere spaţiöse şi un coperiş frumos, estetic cu o potrivită încununare.

Casa noastră socială are temelii bune în popor, are frumos coperiş, împodobit cum se cade, ar avé pôte şi încăperi sănétose, largi, luminoşe: dacă am avé o clasă medie în proporţia cuvenită. Dar tot ce este în interiorul casei, mobilierul, arangemîntul, pôte şi ce se cere la culină, e importat de la străini, pe bani scumpi. Dacă mersul lucrurilor ţine mult aşa, crisa e inevitabilă,

E bine deci, să dăm pe copii noştri şi la carierele practice, de muncă productivă. Acésta în interesul lor şi al societăţii noastre.

„SUVENIR DE BLAS“

cuprinde diferite vederi din Blas de o frumseţă admirabilă, şi executate artistic.

Costă numai 1 oor.

Pentru „Ujság“ și „Közérdek“. — Cetitorii nostri cunosc volnicăsa pornire a acestor două ziare, cari se întrec în șovinism, pentru ca compatrioții nostri magiari să nu mai vorbească cu nime, de cât ungeresce, ca ast fel, mai ales noi Românii, să scim odată, că în țara acesta totul e magiar și de aceea numai în această limbă trebuie să se vorbească. „Közérdek“ ca mai sfătătosă a și ticluit câte-va puncte de conduită pentru toți magiarii.

Spre a face bucurie acestor foi, le recomandăm în deosebită atenție următoarea întâmplare, de a cărui adevăratate răspundem.

Scriitorul acestor șire a intrat zilele trecute în o prăvălie din Cluș (capitala magiarismului, sediul Kulturregyletului și locul unde apare „Ujság“) însoțit de un prietin. Ca omeni culți și pacnici, unul din ei a cerut marfa în limba ungerescă ér cel alalt își făcê observările românece. Observând neguțatorul, că mușterii sêi sînt români, imediat a început a vorbi și el românece și tot în această limbă a vorbit până în sfîrșit.

Maî e lipsă de comentariu? Credem că nu! Fie siguri intransigenții de la „Közérdek“ că de s'ar pune în cap, neguțatorul va vorbi totuși în aceea limbă, în care i-se cere marfa, căci e vorba de interes și apoi când interesul pîrtă fesul, flocăriturile Dlor nu prind.

Corespondințe.

DE LA ȘIȘEȘCI.

— Scrisoare particulară a „Unirii“. —

— 22 Iulie 1902.

Maî de multe ori s'au făcut amintire în colonele prețnutei „Unirea“, ce bine, frumos

și folositor ar fi pentru dezvoltarea vieții religioase a poporului nostru credincios, pentru perfecționarea lui în virtuțile creștine, dacă s'ar introduce și la noi obiceiul practicat la popore mai înaintate în cultura și civilizațiunea creștină, și mai ales la surorile noastre latine, de a ține exerciții spirituale în forma de misiuni populare.

Prima încercare s'a făcut, pe cum se vede în programul publicat în Nr. 28 al „Unirei“.

Vin a Vê raporta pe scurt despre acesa cauză delicată și importantă.

Am vestit bunilor mei credincioși, ce am de cuget să fac pentru mărirea lui Dumnezeu, pentru binele lor sufletesc. Aș ascultat cu totă înbirea și alipirea, nu ușor aș priceput înse. că ce anume însemnătate aș aceste deprinderi evlavioase.

Le-am amintit despre exercițiile spirituale, saș misiuni populare, ce aș ținut doi părinți ieziuiți distincți, în orașele din apropierea noastră nemijlocită, Baia-mare și Baia-sprîie. Cu acele ocațiuni, acei venerați părinți-apostoli ne-au onorat și pe noi cu visita lor, și aici în fața locului s'au informat și despre scenele îngrozitoare, cum forța armată împedecă serbările noastre jubilare, Hramul bisericeii, festivitățile religioase, procesiunile evlavioase ale credincioșilor, și ce e mai revoltător, împedecă cu puterea armelor întrunirea credincioșilor din filiale, în biserica lor proprie parochială, de care se țin canonicesece, după dreptul public al s. noastre bisericeii. Tote acestea grozăvenii le-au vêdut cu ochii lor proprii, fiind că predicau exercițiile spirituale în biserica din orașul vecin și foarte aproape: Baia-sprîie.

Cel mai mulți credincioși, bărbați și femei, își aduc forțe bine aminte de acelea deprinderi evlavioase, conduse de numiții părinți ieziuiți, pe cum și de rodirile salu-

tare, produse prin ele, și cea mai mare parte aș și luat parte la acele deprinderi sînte.

Nespusă era deci bucuria credincioșilor, așând că ce dar li se pregătesce, și în matre, pe cum în filiale s'a predispus și s'a pregătit a lua parte cu mic cu mare la sîntele exerciții spirituale.

Și nu cumva să se dee loc la ceva neînțelegeri, nedumeriri saș restălmăcirii, condus de spiritul de ordine și de disciplină, am făcut arătare la Preaven. Ordinariat Diec. în Gherla, cerênd grațioasa aprobare a programelor, ca așa să fim scutiți de ori ce insidii dușmănoase.

Așa, în ordine cu tote precauțiunile recerute, am început cursul sș. exerciții spirituale în 6 l. c. sara la 5 ore.

Vrênd să fiu obiectiv și fidel în darea de samă, trêbue să Ve spun, că bucuria sufletescă a credincioșilor a fost nedescribită, și aș luat parte în număr estraordinar, și cu o pietate și religiozitate esemplară la acestea deprinderi evlavioase.

Era ceva pîtrundător a vedê pe bunii credincioși, cum, la sfatul părintelui lor sufletesc, își împart ziua cu munca ei, în așa mod, ca lucrul casei saș al câmpului să nu sufere, și așa fără ca să fie jigniți în interesele lor economice, tot odată să pôtă lua parte la tote deprinderile evlavioase

Așa aș curs zilele, una după alta, producêndu-se un curent de rivnă serbătorescă, ce în mod vedit îi înalța, îi răpia pe credincioși, și gustaș o mîngăiere sufletescă și o îndestulare, ce numai conștiința liniștită pôte să dee omului creștin.

„Ora et labora“ era realizat în praxă în aceste zile sînte.

Ast fel se pregătiaș credincioșii cu inimi palpitânde de bucurie, cu o concentrare serioasă, ce numai reflexiunile reli-

FEUILLETON.

ILIA CĂPRARIU DEPUTAT.

(Schită bănățanescă.)

(Fine.)

Totă Cârnea dă Iliă vorbesce. Iliă acasă își unge curălele de la opinel cu clisă. Vedzi o căpătat dela chinez un chil de clisă pră drum. Are din ea și dă mîncare — și Florea mai prăjăsece vro mîncare. Florea îngăndurată în tinda cășii stă și „șuşcăe“¹⁾ greș.

— Mai Iliă! Dar dă ci vi pierdje tu prin lumia aia, cu isenbonu. Ni-o povestit la fântână nouă Moise Călinu, că iel s'o dus odată la tîrg cu isenbonu și iera, iera să móră . . .

— Dă ce, Flôrio?

— Cică când o pliecat iera să móră. Cică o ajuns în siț lângă niesce nemți dă fondrocași. Tremura dă frică. Cie să facă sêracu, cică o căutat pră friastă. Dodată să te pădăscă Dumniezen, din văzduh începură să fluire balaurii — ca din o peșceră. Iel își schipi²⁾ în sin și dzisă „Dômn-ajută“ — dar cie să vedzi, balaorii prin văzduh foc schipeaș și începură să urducae . . . sdronca, sdronca . . . cică tronca, tronca . . . isenbonu dă frica dăbia vru să pliece. Dodată își luă man și pliecă.

¹⁾ Oțeză.

²⁾ Sculpă.

Iel să pusă în siț. Balaorii dă mânia să tăvăliaș pră jos și foc și piatră pucioasă schipeaș așa, că tote sițurile s'or încaldit ca de lumină. Iel sêracu o sbierat că nu-i binie să te joci cu „hantăi-batăl crucia“ — dar vedzi nime nu-l asculta. Ba nemții aia erau încremențiți — că toți numa la iel căntau. Ba cică, o vinit la iel un om și ieră să-l dee vro două . . . Iel în ascuns și-o făcut cruce — isenbonu o stat și Dumnieziu o trimis un ânger în chipu unui domn dă lo slobodzit dacolo — că, cică, lo prins dă mîna și așa lu-o scos din isenbon. Când cică, s'o vèdznt cu picioru iar pră iarbă verdje — lu totpucernicu io mulțamit că lu-o scos din iad și așa s'o dus mai dă partie la tîrg. Ia sama bărbățele să n'o pătesci vruna.

Iliă e îngăndurat. Și el „șuşcăe“. Prin ôse îl trec frigrurile băbesci. Dar dacă n'o so mai întorce. Ce face Cârnea fără iel? Dar n'are ce face — trêbue să miargă.

*

Celca Fira cu straița 'n mîna ecă că vine. Pră drum mare o plecat — cum se plece, fără că ia să nu-i facă dă întors. Iacă Iliă uiaga asta, ține-o prînga cine — dă i avea vr'un nêcas, bea din ia i videa că fugie dăla cine

. . . ciôra neagră
Neagră, pantanógă
Măta priscornîța
Făcăturile
Aruncăturile
Durerile
Și urile

Din cap

De sub cap

Din ochi

De sub ochi.

Din mînurii și din piciorre etc. Iliă beă din uiagă. Celca Fira îi ungie pră fruntie cu schipiți, și iel e întărit în contra balaurilor și dracilor.

Iliă îi gâta dă drum. Mălain, clisa în straiță. — Uiaga dăla celca Fira în sin. — Uiaga dă răchia în cojoc — trei flori în pâlăria — brăcirii noțiăonale la brău — curelele schipiceaș ca stelele dă clisă — banca dă dzecie 'n budjelar — mustețile sușicie — barba rasă ca purcelu când îl arđi în paie.

Florea o gâtat dă prând. O făcut o dzamă dă cap dă oia — că nici la Șuc¹⁾ în Oravița nu capeți așa.

Iel prândesc.

Dodată s'aude iarmă. Cine vine? E chinezul cu cumeții. Petru Gugulea îmbrăcat dă drum și cu doru să vadă bătaia burcușului — și Filep Schiopolu cu clănetu. Filep tragea din clănet marșu lui „Radetci“ de i-să umflau vinile în frunte — iar copii săriaș într'un picior — bătênd ritmu marșului cu „ju! — ju! — ju!, ju!, ju!“.

Iliă își șterge mustețile, înghite îm bucătura ultimă și „iese înainte“. Cantă în tote părțile, îl mîncă cînda, că Trifu Cocos din vecini, nu ie afară să plesniască dă cînda, că la iel o vinit totă antistia. Vecinu-sêș tot vedje, dar nu-i facie pră voiă, să se arâte că-l vedje.

¹⁾ Birtul unde trag Cârneciunii.

gióse pot să impună, la serbarea mărétă a zilei SS. Apostoli Petru și Pavel, și mai ales se pregăteau a gusta plăcerea sufletescă, ce dă împăcarea sufletului cu Ziditorul său, prin pocăință și prin S. Eucharistie, și ast fel dispuși să asculte predica solemnă pespre: „fericirea de a fi în s. biserică catolică, sub scutul SS. Apostoli Petru și Pavel.“

Cercetarea, esaminarea conștiinței în tóte sările, după cântarea On. Paraclis, era de un efect singular, de un îndemn puternic de a primi ss. taine ale mărturisirei și Eucharistiei: și credincioșii veniau în cetece la aceste izvóre de viață făcătoare.

Cu aceste dispozițiuni sufletesci așteptam ziua mărétă de S. Petru, pe când s'a proiectat a ținea „Sărbătórea Iubilară Leoniana.“ a gloriosului nostru Pontifice Papa Leon XIII., după programul publicat tot în Nr. 28 al scumpel noastre „Unirea“.

Când iacă în 11 Iuliú a. c. în órele postmeridiane, după ce am implinit tóte în biserică, după programul deprinderilor evlavioase, asupra comunei și asupra bisericei, zbirii puterii publice, o armată de gendarmi, toți ajustați ca de resboiú.

Grózá și teróre ne cuprinde pe toți. Ușile bisericei se închid, clopotele amuțesc, toți ne refugiam în locuințele noastre, și se varsă siróie de lacrimi din inimile îndurate ale credincioșilor.

Sună comanda cutrierátóre militară! gendarmii s'nt împărțiți în patru, ocupă biserică, tóte căile de comunicațiune, pëtrund în filialele aparținétóre de parochie, și vestesc nelegiuita poruncă, ca nime să nu cuteze a merge la biserică din matre: Șișeșci, alt fel . . . mórte! Tótă comuna, tótă parochia e asediată, pare că vélul morții s'aú întins peste hotarele noastre.

Iacă așa s'aú sfirșit frumósele noastre pregătiri, așa s'aú insultat sentimentul nostru religios, așa aú batjocorit francmasonizmul barbar pe Capul Venerabil al s. noastre bisericei catolice, împedecând serbarea Iubilară Leoniană, pregătită în onórea gloriosului Nostra Pontifice Papa Leon XIII.

S'aú făcut arétările convenite la Sfinția Sa. în Roma, la Maiestatea Sa. în Viena, la S. Congregațiune de Propaganda. În zădar e tótă lupta în contra religiunii, în contra evlaviei poporului credincios! Cu noi este Dumnezeu!

Non praevalerunt!

Dr. V. Lucaciú
paroch.

SFINȚIRE DE BISERICĂ.

Monó (Selagiú), la 15 Iulie 1902.

Duminecă în 13 Iulie st. n. s'a sevrișit actul sfințirei bisericei noi edificate din parochia Asuagiul-de-sus (tract. prot. Băsescilor) situată chiar sub pólele codrului Sătmărean.

Deși era un timp — pot să zic — nefavorabil, din cauza ploilor frecvente, des de diminétă inundaú din tóte părțile credincioșii și inteligența română, pentru a fi de față la marele act al consecrării și a privi biserică pompóasă și modernă, clădită din harnicia credincioșilor din Asuagiul-de-sus, și a bine meritatului și neobositului M. On. Domn Protopop și paroch local Alexiú Varna, care prin stăruința și sfaturile sale înțelepte, în butul obstaculelor grele, ce-i sta în cale, a condus și terminat acest locaș vrednic de preamărire lui Dumnezeu.

Actul consecrării fu sevrișit prin Reverendissimul Domn Alimpiú Barboloviciú

vicar for. episc. al Silvaniei asistat de toți preoții tracualiști a protop. Băsescilor, cum și de alți preoți din alte tracte.

Diminéta la órele 8 1/2 s'a făcut utrenia în biserică veche, după sevrișirea căreia Rev. Domn Vicar prin o cuvintare scurtă, dar plină de sentiment profund și emoțiune, ce a fost în stare a stórce lacrimi din ochii alor mií de asistenți, luá rémas bun de la biserică veche, de unde apoi cu toții ne îndreptarăm în procesie spre biserică nouă.

Înainte frontispiciului bisericei nouă, imponente s'a început apoi consecrarea sevrișită strict după prescripțiunile ritului grecesc, carea s'a terminat cu o cuvintare edificátóre ținută de di Vicar.

La órele 10 1/2 s'a început celebrarea s. liturgiei solemne prin Rev. Domn. Vicar cu asistența de 15 preoți și 2 diaconi. . . Frumósele cântări bisericesci aú fost executate alternative cu multă precisiune prin coriștii Bërseului-de-sus, și prin coriștii din comuna sătmărească Acina, ambele sub conducerea dibace a binemeritatului Domn învățator I. Varna.

După s. liturgie a urmat banchetul, la care aú luat parte peste 100 persoane, și cu acest prilej s'aú rostit vorbiri de tótă frumseța.

Sara a fost petrecere cu joc, care a realizat fondului bisericei un venit de 100 cor. 22 bani din cari 11 cor. 22 bani supra-solviri.

Augustin Mândruș.

Antistia o ajuns.

— Ilifo! Gata esti dá drum?

— Gata. Dumpiezeu o mai sci cum o să umblăm prin a lumie și țara. Așa im vinie dá grietú pră la inimă. . .

Mal báurá câtă ráchia. Mal vorbirá dá cuconul Pásulie din Oravița — dá domnu Cherebeț din Peșta, dá págunatu dafetia.

Din depártare se aud clopotele. Vine forșpanu. *) Chinesu și cumetií prinserá mána cu Iilitá, cu Petru Gugulea și cu Filip Șchiopol.

Forșpanu a ajuns. Iel în cocia. Toți își fac cruce. Cocia a plecat la isenbon — ér Flórea singurá a rémas și îngándurată fiind, mereú „șuşcăea.“

Florinel.

POETUL.

Voios, în cântec trăgánat pe muchea dealului sule domol pedestrii călător. N'are de ce să grábescă; vre-o 2 sulite încă până se apună sórele, ér până în vale 2 ceasuri.

Cerini în tot largu-i de jur împrejur e limpede curat, ér în păduricea de lângá drum paserile se îngână care de care cu cântările lor.

*) În Bănat căruța ce merge în cause oficióse se numește forșpan.

Flăcăul încălđit până în tálpi de drum, să dá pe odihnă, sub umbra unui copac bătrán și ațepesce.

Când se trezese era cam târzior, dar se umple de flori, când, ștergându-se la ochi, zărește dinaintea-í o fatá volnică și frumóasă, care cu mânecele cămeșei sumese până la subțiori, îi întinde un mánunchiú de flori.

— Lasă-mi drumul, cine ești, vre-o ispitá? — gângávi atáta de frică, de toropeala acelor doi ochi mari, albaștri, ce îi ținteau drept la inimă.

— Nu-ți ațin drumul, nici is vre-o ispitá, dar îți cunosc mersul; înzădar alergi!

— De unde vii, cine ești de-mi cunosc mersul?

— Is flóre din flori, is róuá din ceriú, is zina din codru; — rămái aci, ne vom petrece de minune! Vom undoi pe leagán de mărgeane, în îngánatul de paseri vom adormi; izvórele ne vor cânta de iubire și codrul ne va tálnoi din ochii lumiei pismuitóre. Vom fi atát de fericiți, rămái!

— Nu pot. Dacă te-ași fi întâlnit mai din vreme. — Dar nu-i mai venia flăcăului să plece din loc. — Inima i-se mulcomi binișor din spalmă, ba simțea ceva atát de neobișnuit până acum.

— Nu poți! Pleacă atucú în drumu-ți; să nu te prindá în drum luna; — și piere ríđénd cu hohot.

Flăcăul rămâne bufmăcit. Mare minune! A fost aievea saú numai vedenie? Câte odatá privesce în jur de el, dar nu-i nime, își face cruce și pleacă mai în colo. . . .

Nóptea prinde să se întindá, și până la „mândra“ din vale, încă două ceasuri.

Dar un volnic nu se teme de nópte. Înse simtea ca o molesire în picioare, și parecă nici inima nu-l mai împingea cu dorul de mai înainte.

Merge încet, domol; nici din gurá nu mai cântá, nici din fluer, că mai zice.

Arar de tot, când îi licărea ca o schinteie „mândra din vale“ mai grábia, dar nu prea, că îi s'aú pus pe inimă ca o fermecăturá acei ochi frumoși, albaștri.

Înse cum fie care ajunge, unde pornesce; așa flăcăul nostru, ostenit ca de bóle, ajunge într'un târziú la crucea dinaintea porții. . . .

În casá la ei, cântá láutarii, forfoteală și larmá mare; ér tinerii logodiți în fruntea mesei se întrec.

Ce să dreagá acum flăcăul? Își prinde curajul în dinți și intrá. Acum, ce mai una alta? Multá vreme nu pot sta de vorbá gazdele, cari aú atáta trebá.

— Te-o milui Dumnezeu, n'ai fost de noi! . . .

Și vine afará. Ostenit ca de bóle, cum a sosit, pleacă pe drumul de unde venise. Îl lumina ca un fulger chipul ademenitor al copilei din codru și pare că îl amenința. . . .

E târziú de tot, când se apropie de locul, unde aú povestit. Luna se ridică argintóasă de după cóma pădurii. Durmeaú în jur tóte, privighitórea dór mai murmurá un cântec ca de ánger, frumos, subțiat.

Ajuns în dreptul copacului bătrán, flăcăul se uitá cu stáruință caldă într'acolo. Dar nu vede, nu aude nimic.

CONFERENȚELE PREOȚEȘCI.

Vălcăul-unguresc, 22 Iunie 1902.

În 21 Iunie a. c. s'a ținut conferința preoțescă a tractului Vălcăul-unguresc în Vălcăul-unguresc, sub prezidiul meritatului protopop și vicar epriscopesc Alimpiu Barboloviciu.

Prezidiul înainte de toate în cuvinte mișcătoare face cunoscută conferinței ne-acceptata mărte a în veci neuitatului episcop de Oradea-mare cândva Michail Pavel, care și ca episcop al Gherlei, în anul primii al episcopiei, pentru clerul diecesei Gherlei, înre împrejurări critice, și-a câștigat neperitoare merite. Prezidiul cu lacrimi în ochi recomandă tuturor pe nemuritorul repausat amintirii iubitoare și rugăciunilor pie. Se decide ca memoria neuitatului stîlp al bisericii și națiunii și mecenate al săracilor să se perpetueze în protocol. Era mărutul capitul gr. cat. de Oradea-mare și prin telegramă să fie înconștientat despre doliul filial al clerului tractului Vălcăului-unguresc.

Să face revistă peste starea bisericilor, școlilor și caselor parochiali și averea lor. Să constatează mult de dorit în cele mai multe parochii. Durerosă scire a cauzat derimarea cu asistență de gendarmi, a bisericii de Iaar, sub pretext de pericol. Protopretorele calvin pôte avé îndestulire, că derimă o biserică românească.

Prezidiul arată, că esamenale în școlile tractuali, cu excepțiunea unuia au fost parte bune, parte îndestulitoare. E de dorit, ca relațiunea dintre preoți și docenți rău conturbată prin inimiză, din punct de vedere și interes creștinesc, bisericesc și național, cu ori ce preț să se aducă pe baza sa naturală.

Neîndreptătit și asuprit se află clerul tractual prin împărțirea așa numitului ajutor de stat. Este rugat prezidiul, ca cu toate puterile să se întrepună în cauză, căci e știut, că preoțimea are cel mai greu și mai intensiv serviciu între toți dirigătorii bisericesci și civili.

E timpul, ca clerul însuși din propriile sale poteri să-și creeze un fond de salarizare. Ideea deja de mult e ventilată, e rîndul celor

De odată se face liniște; isvórele să opresc chiar și șiseitul zefirului de noapte se opresc prin ramuri.

Un glas dureros, ca de cucuave, străbate pustiul liniștel. Flăcăul a priceput. Ca și cum i-ar fi zis óre cine: Înzădar aștepti străine! Te-a prins luna în drum, ér stăpâna noastră dorme! Ci tu iubescce podóbele ei: Codrul cu isvóre, luna cu stele, pădurea cu paseri, lunca cu flori!

Amețit de durere s'a depărtat. . . .

Atunci s'a născut poetul.

Poete! În murmur de isvóre, în codru și paseri, în lună și stele, îți îneci plânsul și jalea! Și nu vei tânji până ce o se apară din ele, intrupat idealul iubirei tale!

Atunci inse pierce poetul!

Lian.

„mari“ ca să ajute preoțimea. Unde e episcopatul, unde sînt acei inteligenți români cu dragoste către poporul român? Să se scie, că sórtea noastră e sórtea poporului și sórtea poporului e sórtea noastră.

Alegându-se conționator pentru conferința venitoare și disertante, esprimându-se multămită disertantului conferinței prezente și cu deosebire meritată laudă pentru erudita disertațiune despre: Pentru ce ne hulesce lumea și óre cu dreptul? se aleg verificatorii protocolului conferinței prezente. Se decide a se ținé în anul venitorii conferința în parochia Giumelcisă.

Prezidiul cu cuvinte alese recomandă tot odată tăriă sufletescă în acestea timpuri de restriste și dragoste frățescă reciprocă, închide ședința conferinței.

Scit.

Internatul Vancean de fetițe din Blaș.

Publicare de concurs.

Până în ziua de 15 August n. a. c. se escrie concurs pentru primirea în *Internatul de fetițe din Blaș.*

1. Pentru o elevă sînt de a se plăti pe un an școlastic 240 cor. solvibili în două sau cel mult în patru rate anticipative, pe lângă aceea o taxă anuală de înscriere de 6 cor. 30 fil. pentru elevele din clasele elementare și de 12 cor. 30 fil. pentru cele din clasele superioare, apoi 2 cor. pe an pentru bae. Elevele, cari vor învăța limba francesă ori musică instrumentală, vor solvi separat unele taxe moderate.

2. Fînd că elevele vor trebui să pórte vesminte uniforme, se va solvi 28—36 cor. după etatea fie căreia. Uniforma acésta, care se pregătesce în internat, constă din două șurte în formă de rochie, 2 pălării, — una de iarnă și alta de vară, — și din o toaletă.

3. La intrarea în Internat fie care elevă va trebui să fie proveđută cu: 6 cămeși, 6 camisóne, 6 pantaloní, 1 fustă de iarnă, 6 servete, 12 batiste, 6 părăchi de ciorapi, 2 părăchi de păpuți, 1 perie de dinți, 1 perie de cap, 2 perii de încălțăminte, 1 plapomă, 2 pepteni, 1 saltea de lănd, 2 perini, 4 fețe de pat, 4 fețe de perină, 2 cuverte de pat din giolgiu alb, 1 lavor de spălat și 6 ștergare.

Obiectele acestea au să fie marcate cu numele elevei.

Pentru suma solvită fie care elevă va primi:

1. Instrucțiune în studiile prescise pe clasele I—VI elementare și VII—VIII superioare, educațiune religio-morală și deprinderi în conversațiune magiară și germană.

2. Locuință în etajul insitutului în sale mari, sănătóse și luminóse, proveđute cu mobilierul necesar.

3. Vipt întreg și anume: a) la dejun cafea cu lapte, b) la amezi 3 plese, Dumineca și în sêrbători, 4, c) la cină 2 plese.

4. Spălat, luminat și încălzit. În fie care lună elevele vor lua câte o bae.

5. Instrucțiunea în fert, spălat, călcatul cu ferul, coptul pânii, tors, țesut, curățit, grădinărit, croit, ducerea socotelelor economiei de casă, conservatul și aședatul legumelor și victualelor peste iarnă, îngrășatul animalelor, prăsirea și ținerea galitelor etc.

La cererile pentru primire e de a se alătura: estras de botez, testimoniu de pe clasa absolvată, atestat medical despre sănătatea elevei, atestat de vaccinare și revaccinare.

Concursele sînt de a se înainta *Prea-veneratului Consistor metropolitan din Blaș*, alăturându-se la fie care o marcă de 45 fil. pentru spedarea francată a resoluțiunii. De la cererea de primire nu sînt dispensate nici elevele, cari au mai fost în Internat.

Diracțiunea internatului de fetițe.

INSCIINȚARE.

Diracțiunea internatului Pavelian de fetițe din Beiuș, împreunat cu școlă civilă, aduce On. Public la cunoscință, că elevele, care voesc a fi primite în internat, să-și înainteze recursurile la Veneratul Ordinariat diecesan gr. cat. din Oradea-mare până la 1 August 1902.

În internat se primesc eleve de I.—IV. clasă ale școlii civile și eleve de I.—IV. clasă ale școlilor elementare populare.

Elevele școlii civile vor cerceta școlă civilă publică împreunată cu internat, ér elevele școlii populare vor cerceta școlă elementara populară de stat din loc.

Elevele solvente, solvesc la an o sumă de 300 cor. în două sau cel mult în 4 rate egale anticipative adecă în 1 Septembr, în 15 Novembre, în 1 Februarie și în 15 Aprilie.

Elevelele așezate în internat pentru suma amintită primesc provisiunea întregă, adecă: cuartir, întreținere corespundătoare și bună, luminat, încălzit, spălat, instrucțiune specială în studii, în declamări, în cant, în diferite desterități, în lucruri de mână, economia casnică, în fie care zi în anumite óre instrucțiune conversațională în limba maternă, maghiară, germană, la dorința expresă din limba fancesă, distracțiune corespundătoare și uniformă, care constă din o haină, 2 șurte în forma unei baine, o pělărie de érnă și una de vară și manta de érnă.

Didactrul anual de 12 cor. pentru școlă civilă, pentru școlile elementare de 5 cor. 90 fil. taxa anuală de 4 cor. pentru înscriere, taxele anuale pentru instrucțiune în limba franceză de 20 cor. în 2 óre ordinare la septămână, pentru instrucțiunea la pian de 3 óre la septămână, (1½ óră instructiune, 1½ óră deprindere) pe anul întreg cu întrebuințarea pianului, de 60 cor. spesele pentru cărțile trebuincioase, materialul de scris, de desemn, de lucru de mână etc., nu sînt cuprinse în suma sus amintită de 300 cor., ci despre acoperirea acestora trebuie să se îngrijescă părinții sau tutorii.

Petițiunile sînt de a se instrui: 1. cu carte de botez, 2. testimoniu școlastic, 3. atestat medical despre sănătate, 4. atestat de revaccinare. Doritórele de a obținé stipendiu vor acude și un atestat comunal despre poziția și starea materială a lor, eventual a părinților lor.

Elevele primite au să se aducă cu sine: Schimburi (albituri) și fuste 6 din fie care, — din fuste 3 se fie de érnă — barem 8—12 ciorapi de colóre închisă, 1 ploier, cel puțin 2 părăchi de încălțăminte (ghete) negre înalte none, 2 haine de casă din creton și 2 din barchet, o manta de vară în colóre négră sau vénéta, — O saltea (Strohsack) 220 cm. lungă 100 lată, o plapomă de co-perit cu 2 învelitóre, 2 ciarșafuri 2 perini, 4 fețe albe de perină, 4—6 servete, albe și fața albe, 4—6 ștergare, 2 pepteni, unul des și altul rar, perie de dinți, de haine și de ghet, săpun, etc.

Elevele se aducă cu sine conscrierea tuturor obiectelor și uneltelor trebuincioase în două exemplare.

Elevele au să se presinte la internat la 2 Septembre 1902.

Beiuș, la 6 Iuliu.

Diracțiunea.

De la „Reuniunea sodalilor români din Sibiu.“

Iubiți meseriași!

Subsemnatul comitet. în îngrijirea sa. de a face tot ce îi stă în putință pentru ridicarea meseriașului în toate privințele. a luat hotărârea de a aranja în toamna acestui an o

Expoziție industrială.

Nu numai împrejurarea. că la acest timp se împlinesc un deceniu (10 ani) de la prima și ultima expoziție. aranjată de Reuniunea noastră. ne-a servit drept îndemn la această hotărâre. ei și pentru că știu este. că ast fel de expozițiuni sînt astăzi pretutindenea cunoscute de cele mai bune (avantajoase) privilegii (ocasiuni): spre a ne cunoaște unul pe altul, a învăța unul de la altul, a ne sili spre înaintarea și prin asta la desvîrșire (perfectionare). Expozițiile ne arată aceea ce știm și aceea ce nu știm; ele căștigă meseriașului destoinic, noi mușterii și el își poate ast-fel croi un viitor mai bun.

Înțelegînd deci. D-Vostre. însemnătatea astor fel de expoziții. mai cu samă pentru noi. cari ne aflăm încă ca începători pe terenul meseriilor și nu sîntem aproape de loc cunoscători la publicul mare. credem. că fie care. căruia îi place a se numi meseriaș bun lăsînd orî ce necaz la o parte. se va însufleși pentru idela această și se va alătura la noi pentru ca împreună. cu puteri unite. să lucrăm la întruparea ei. Buna reușită a expoziției numai și numai de la noi atîrnă!

Și această bună reușită chemată este a ridica vața și bunul renume al nostru pe de o parte. ăr de alta ea posibil ne face. să dovedim. că sîntem vrednici de sprijinul de care pîrtași ne fac toți omenii noștri de bine.

Fie care deci. și măestru. și calfa. ba chiar și elev (învățatul). cu capul ridicat să se prezinte la expoziție cu orî ce soi de produs al lucrărilor sale. fie în atelierul propriu. fie în al altuia și ast fel să arătăm. că nu am stat și nu stăm cu mîinile în sîn. ci am muncit din greș și neîncetat pentru binele neamului peste tot și al nostru în deosebi.

Voința de fer. care face minuni. trebuie să ne stăpînescă pe toți. și atunci orî ce lucru. pare-se ei orî cât de greș. se va pute duce la îndeplinire cu ușurință

Sibiu. 12 Iulie st. n. 1902.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu.“

Victor Tordășianu
president.

Ioan Apolzan
notar.

Noutăți.

Întru mărirea lui Dumnezeu. Spectabila doamnă Elisaveta Bian din Făget. a binevoit a înfrumșa s. noastră Biserică cu două feșnice de lemn înaintea altarului în preț de 24 cor. Spectabila doamnă Cornelia Pop n. Bian. protopop. ăsa în Morlaca. a cumpărat pe sama s. noastre Bisericii o prea frumoasă cruciță pe masa altarului din argint de china în preț de 40 cor. Valeriu Trif. cojocar în Toplița-română. fiul parochului din Făget. nu rînd de veșminte sacre vînete în preț de 60 cor. Gligor Bian și socia sa Anica. o cădelniță frumoasă în preț de 12 cor. S'au cumpărat un portir suflat cu aur în preț de 60 cor. la care au contribuit Spect. dnă Elisaveta Bian 12 cor. Spect. dnă Ludovica Bian 11 cor. Alesiu Trif. preot 2 cor. Susana Trif 2 cor. Lucreția Trif 2 cor. Victoria Trif 2 cor. Ion Velicea. învățator 4 cor. Alesandru Săbău 2 cor. Mai multe femei câte 1 cor. Curatoratul bisericesc le mulțămese dorindu-le răsplata de la bunul Dumnezeu. Făget. 22 Iulie 1902. Alesiu Trif. paroch gr. cat. George Genea. curator.

Din Arhidieceasă. George Simu. paroch în Gheja. distr. M.-Ujóra. a fost numit paroch și viceprotopop în Ibașfalău. ăr Ioan Deac. paroch în Rece-Cristur. distr. Dêrgea. a fost transpus în aceeași calitate la Gheja. — Valeriu Popescu. adm. paroch. în Bejca-magh. distr. Reghin. a fost transpus în aceeași calitate la Dêrgea. — Ioan Bunea. cooperator în Vad și Niculae Vișioii. adm. paroch. în Netot. vicar. Făgăraș. au fost numiți parochi. — Niculae Galea. paroch în Handorf. distr. Ibașfalău. fost adm. protop. inter. a fost numit viceprotopop onorariu.

Soiri personale. Prietini! nostru dl Victor Macaveiu. preot gr. cat. a depus cu forțe bun succes la universitatea din Viena. rigorosul în dreptul și istoria bisericescă. — Sincerile noastre felicitări!

Masa studenților. Au contribuit: Aurel Pop. învățator în Șard. 10 cor. jumătate venitul petrecerei ținute la Ighiș; — Ioan Rațiu. propr. Teuș. 2 cor. Alesandru Barbuțescu. preot Băla. 3 cor. Ioan Bucur. preot Săn-Georgeiul-de-Murș. 15 cor. Ioan Brânzeu. preot Ciuguzel. 5 cor. Biserica gr. cat. din Tohanul-vechiu. 15 cor. și Moise Brumboiu. preot tot acolo. 5 cor. în loc de cunună pe mormîntul fostului vicar Basiliu Rațiu. — Ioan F. Negrațiu stud. techn. a colectat 5 cor. de la Ioan Viciu. inginer 2 cor. Anton Bălaci. Iosif Boca și Romul Boca. stud. jur. câte 1 cor. — Preaon. Ioan Moldovan. protopop gr. cat. în Mediaș. a colectat 30 cor. de la Ioan Moldovan Ilie Dopp și Alesandrina Dopp. câte 5 cor. Dr. Ioan Ivan. 3 cor. Dr. D. Popp. Victor Muntean. Mich. Popovici. Dionisie Roman și Ath. Popovici. câte 2 cor. Alesandru Suciș și George Negru. câte 1 cor.

Fondul subsidiar al preoților a mai primit următoarele sume: Samuil Pop. Berind. Petru Dan. Lapuș. câte 15 cor. Ioan Mihalca. Aghires 20 cor. Gavril Pop. Feleac. Valer Pop. Cluș-Mănăștur. Emil Pop. Feneșul-săseșc. câte 10 cor. Ioan Hornea. Stana și Ioan Bochiș. Topa-Sân-Craiuș. câte 15 cor. Andrei Voda. Ormenis. Ioan Brânzeu. Ciuguzel. câte 10 cor. și Ales Barbuțescu. Băla. 5 cor. Fondul acesta a trecut cu aceste mici contribuții peste suma de 3000 cor.

Concurs. Până la ziua de 12 Aug. n. se escrie concurs pentru obținerea unui stîpîndiu de 200 cor. din fundațiunea feric. Mitropolit Dr. Ioan Vancea. Suma de 200 cor. se va computa în taxa de întreținere în Internatul de băieți din Blăș. Cererile. provădate cu documente în regulă sînt a se înainta Preav. Consistor. — Stațiuni învățătorești. Cu terminul de 10 Aug. n. sînt de a se ocupa următoarele stațiuni cantordocentale: din Teuș. Agriș. Bogdana (distr. Almaș). — Dêrgea. Gălgău (distr. Dêrgea). — Alton. Pata (distr. Coșocna). — Tașul-mare. Cistelec (distr. Cătina). — Odverem (distr. Aiud). — Lăscud. Petrila-rom. Somoșteinic (distr. Ernot). de învățator în Berchiș (distr. Turda) și de învățator-primar în Feiurd (distr. Cluș).

Concurs. Societatea „Transilvania“ publică concurs pentru acordarea unei burse de 1800 lei anual spre studiarea limbilor ueolatine la una din universitățile Franciei. Concursul se va ține în ziua de 2/15 Septembrie 1902 a. c. Condițiunile ce trebuie să îndeplinească concurenții pentru această bursă sînt: 1. Să fie titrați ai universităților ungare (să aibă examenul de stat sau doctoratul). 2. Vor fi preferați: candidații de profesori. suplinitori. profesorii titulari ai liceelor. seminariilor. școlilor de pedagogie și ai școlilor superioare de fete române de peste munt. 3. Concurenții vor adresa cererile lor până în ziua de 26 August (8 Septembrie) 1902. la adresa Dnului G. Missail. președintele Societății. strada Lucaci 60, București. — Cererile vor fi însoțite de acte originale sau

copii legalizate. prin care să dovedească. că îndeplinesc condițiunile de mai sus. 4. Pe lângă actele de calificare se vor mai alătura. actul de naștere. prin care să se constate. că concurenții este român și n'a trecut etatea de 30 ani. pe cum și certificatul medical că este sănătos. 5. Bursa se acordă pe timp de doi ani. cel ce o va obține se va obliga prin act autentificat de notarul public. cum că. după terminarea studiilor va rămâne în patrie. În cas contrar va fi urmărit de Societate pentru rambursarea sumelor cheltuite cu el pe timpul studiilor. De asemenea va fi obligat a trimite comitetului la finea fie căruia semestru școlar. certificat de frecuentarea cursurilor și progresul obținut la studii. rezultatul fiind negativ i-se va retrage bursa. 6. Ori ce cerere sosită după terminul fixat mai sus 26 August (8 Septembrie) 1902. nu se vor lua în considerare. Comitetul.

Adunarea despărț. Hida-Huedin al Asociațiunii. ținută la Almașul-mare a succedut forțe bine. adunându-se un public forțe numeros. A disertat învățatorul din Almaș. Eman. Moceanu.

Afaceri școlare. Primi o lungă scrisoare. iscălită de mai mulți credincioși din Lupôia. (din cari nici unul nu a subscris cu mîna proprie). în care se declară de neadevurate cele ce s'au susținut în nrul 23. despre învățatorul Petru Bădescu. — Luăm act.

Convocare. Comitetul despărțimintului XXIV Murș-Oșorhei al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ convocă adunarea cercuală pe 3 Aug. n. 1902. în Bandul-de-câmpie (Mező Bánd). — Despărțimintul Mociu al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ își va ține adunarea cercuală în Mociu la 3 Aug. st. n. în biserica română gr. ort. — Despărțimintul XXIII. (Turda) al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ își va ține adunarea generală în Biserica gr. cat. din Indol la 3 August st. n. a. c. — „Reuniunea învățătorilor români Selegen“ în anul acesta își va ține adunarea generală la 10 August st. n. în comuna Bobota (Nagy-Dersida). — Reuniunea învățătorilor gr. cat. din ettele Sătmar și Ugocia. aparținătoare diecesei de Gheria. își va ține adunarea generală la 12 Aug. st. n. a. c. în școala gr. cat. din Baia-spric (Felsőbánya).

Petreceri. În 2 Aug. n. se va aranja în Dicio-S.-Mărtin. o petrecere de vară. Venitul curat este destinat pentru biserica edificîndă din Tăuren și pentru biserica din Dicio-S.-Mărtin. — Petrecere de vară se va aranja în Mociu. la 3 August st. n. cu ocaziunea adunării generale a desp. XI. (Mociu) al „Asociațiunii“ în favorul despărțimintului. — Tinerimea Academică din Sălăgiu-Chior și părțile marginase invită la Petrecerea cu dans ce o va aranja în Santău (Tasnád-Szántó) în 3 August 1902. din incidentul adunării a „despărțimintului XVI. Sălăgian-Chioran“ și cea a „reuniunii femeilor române Sălăgiene.“ — În scopul augmentării fondului pentru edificarea unei noue biserici gre-catolice în Teiuș. se va aranja Duminecă în 3 August n. a. c. petrecere de vară. — La 3 Aug. n. se va ține la Band o petrecere de vară în favorul bisericilor de acolo. — Tinerimea română din Sălăgiu invită la petrecerea de vară cu dans. ce se va aranja în Bobota cu ocaziunea adunării generale a „Reuniunii învățătorilor români Sălăgieni“ pe ziua de 10 August st. n. 1902.

Neolog. Văd. Hermina Ignat n. Bocșan. soția repaus. avocat Vas. Ignat de la Beiuș. după lungi și grele suferințe și-a dat blîndul și nobilul său suflet în mîinile Atotputernicului la 23 crt. în vîrstă de 48 ani.

Fie-ți țărîna ușoară!

PARTE ȘTIINȚIFICĂ-LITERARĂ.

NUME DE FAMILIE la românii din Ungaria.

Introducere.

Motto: „Limba este martorul viii și elocuent al întregii istorii despre neamul nostru.“
Max. Müller.

Limba română conține în sine întreaga istoria trecutului nostru. Nomenclatura noastră etnică, topică, oro- și hidrografică, numele de persoane („de botez“) și numele de familie, vorbesc scrutătorului nepreocupat despre originea neamului nostru, despre relațiunile noastre intime cu popoarele conlocuitoare, din vechime până astăzi.

În studiul de față vom examina numai numele de familie românesce, pe baza isvórelor, de cari am putut dispune.

Am încercat acest studiu în credința, că pe cum s'au conservat în popor frumoșele nume vechi: *Ana, Matróna, Sabina* (Savina) . . ., *Marcu, Maxim, Loghin* (Longinus), *Troian* (poporal l. de Traian), așa se vor fi păstrat și nume de familie din cele mai vechi. Cetitorii vor judeca, de m'am înșelat în presupunerea mea.

În cele următoare voi grupă sub I. a) numele de familie ereditate, după părerea mea, de la străbuni, b) cele mai vechi de cât romane, așa dar ante-romane, pe pământul patriei noastre, rămase nouă de la băștinașii cuceriți de legiunile lui Traian: *Agatirsii, Bastarnii*, (ram. *celto-germ.*), *Daci* și *Geți* — descendenți ai vechilor *Agatirsii* (neam *tracic*), a căror limbă n'o cunoscem, ce e drept; dar scim, că sântinție *arică* au fost, ca și celții, și așa presupunem, că numele de familie explicate cu ajutorul limbei *celte* ne-au rămas de la *Daci*, respective de la înaintașii lor; de aceea le-am numit și *ante-romane*. c) numele *românesce*, născute din sinul limbei române. De aci se țin cu adevărat și numele create: II. după modul de viață, oficiul și ocupațiunea românului. Aceste toate sânt monumente ale stării lui culturale, sociale și politice între popoarele conlocuitoare în patrie; a III-a grupă vor forma-o numele date după însușirile ori scăderile trupesci sau sufletesci ale persoanelor; vor urma IV. numele *patronimice*, puse după numele tatei sau a mamei; apoi V. grupă numelor puse după *natură*: părțile corpului, *nutriment*, *loc* (ape, riuri, câmp, munți, văi, țări, regiuni, cetăți și altele), *ceri* și *fenomene* ceresci, *pământ*, *animale*, *plante*, *minerale*; VI. numele de proveniență *dubiosă*; VII. numele, ce dovedesc hotărâtoarea influență a creștinismului asupra nomenclaturii familiare; VIII-a grupă va fi a numelor, ce arată influența popoarelor din patrie și a celor străine; în fine IX. câte-va nume de *batjocură*, prefăcute din porecle, cari, după firea satirică a poporului român, nu puteau lipsi.

Ast fel, binevoitoriile cetitorii, ocupându-ne cu numele de familie vom trece în revistă monumente vii istorice-filologice din evul vechi, mediu și nou, — până azi.

Alte națiuni, chiar și Maghiarii, și-au studiat ale lor monumente din nomenclatura familiară. Acum e rîndul nostru să contemplăm ale noastre. O, de le-am pute înțelege!

I. Nume romane și ante-romane.

Premise. Numele de familie: **Roman** și cel etnic: **român**, — **rumân**.

În părțile ardelenne, chiar și pe unde elementul român este în minoritate, aflăm în popor numele de familie *Roman* (a curat, accentuat). Alte ginte nu-l au în forma acésta. La maghiari se află *Oláh*, la Sași: *Römer*, numai la români, ca o proprietate exclusivă, *Roman*. Să nu fie acest nume o reminiscență de a noastră mamă *Roma* și că „neamul“ nostru „de unde derază“? (Mir. Costin). Românul „de când s'a pomenit“ tot de una și pretutindenii s'a numit pe sine cu nomenclatura etnică: „*român*“. Dóră în evul mediu să-l fi învățat cine-va pe păstoriul român din văile Carpaților, ca el așa să se numescă? Când a eșit de acolo, de a umplut Ardealul și o mare parte a Ungariei, de a descălecat Muntenia și Moldova, popoarele, cu cari a venit în atingere numitu-l'au: *Vlach, Walach, Oláh*; dar el pe sine numai *român* s'a numit. Acest fapt, pe cum și numele de familie *Roman*, propriu neamului nostru, este, cred eu, cel mai elocuent și mai puternic document viu despre originea noastră.

Am scris în fruntea capitolului nume „*ante-romane*“ în înțelesul acela, că supun, să fi existat acele pe pământul patriei noastre mai înainte de a fi fost cucerită de romani.

Aceste premise trec la gruparea numelor.

a) r o m a n e.

Adrian, Augur, Bărbat, Bene.¹⁾ *Cibu, Cladiu, Corvin, Cotta, Cordea, Cramba* (lat. *Crambe* = curechiu). *Deciu*.²⁾ *Faust, Fulcea* (lat. *fulca* = corlă). *Geța, Iovian, Iulian, Iustian, Loghin, Maniu, Marcu* (*Marculeț, Mărcian*). *Marin, Maxim, Maximian, Meda, Mille* (Milea). *Mus, Nobili*.³⁾ *Parva, Părvu, Pelle, Piso, Preda, Prada, Proca, Rosciu* (= Roșu). *Secula, Silvan, Trica* (lat. *tricae*).

La aceste ași pute adauge unele, ce, probabil, sânt de proveniență mai nouă, formate, dóră, și adoptate sub influența școlii latiniște, așa stnt: *Deciu*.²⁾ *Papiriu* și *Eliu* (în Plosca-Baia, cott. *Huniad, paroch*), care din urmă, de nu-i creațiune nouă, apoi este singurul nume păgănesc de origine grecéscă, ce s'a păstrat la poporul român creștinat.

¹⁾ nobilii din an. 1640.

²⁾ póte din Déceei, mai târziu.

³⁾ Mai multe familii nobile de prin secolul XVI, XVII. (Nob. al. *Vajda*.)

b) mai vechi, ante-romane.

Bal, Bala, *sanscr.* *bal* = vivere, valere (*val*—, prosperare; *bala* = robur, tărie, valóre).

Balc, Bâlc, Balșa, Vâlc, Vâlcea, Vulc, — de unde și *Vulcan*, — *celt.* *balc*, *bolch* = măiestos, superb, cutezătoriu; *ital.* *baldo*.

Bar, *celt.* *bear*, din *sanscr.* *brû* = vorbesc cfr. și *celt.* *bargwin* = barbăre loqui.

Cârlan, *celt.* *carr*, caor = capră; *lan* = mare (cârlanul e mărișor, mare, față cu mieii).

Coman și deriv. *Comănescu*, *celt.* *com* = gardă, veghiă, sentinelă.

Dariu, *pers.*

Dava, Deva, *dacice*, póte și *Dida*.

Gall, Galea, *celt.* *gall* = rădăcina: *val* și *vol* = vale-o, val-óre; deci *Gall* = valoros, viteaz, eroú.

Gerga, *sanscr.* *jăgar, veghiez*; *răd.* *gar*; deci *veghe, pază*.

Gogan, *celt.* *gargan, schiop*.

Goia, *celt.* *gwea* = plăcut, grațios.

Gorea, *celt.* *gor, gour*, înălțime, cap; *gorr*, carbune. Póte fi și din ultimul, cum aveau și romanii numele: *Carbo*.

Gramă, *sanscr.* = sat.

Leuca și Leoca, *celt.* *leug* = piétră miliară: „*mensuras viarum nos milliarum dicimus, Galli leucas*. (Isid. f. *Inscr. cit. de Sulzer*); deci *Leuca* = piétră, *Petru*.

Mariș, *celt.* *mar, march, marach*, = cal; de unde noi: *măr-tógă*; în *cimbrică* și *bas-Breton.* *march, pi. meirch* = cavalier.

Marchiș, *celt.* *marca* = margine.

Runcu, *celt.* *roc* = stancă, *ital.* *rocca*.

Tarța, *celt.* *tarz, tarth* = origine, fântână.

Tet, *celt.* *teth* = țită.

De aci s'ar ținé: **Pora, Porea, Poruț**; *răd.* *por* în limbile orient. și în *celt.* *por* = superior, domn; apoi: **Ghișe, Ghișoiu**, a căror însemnare n'am aflat-o; **Jorgovan**, dóră din *Hercule* (?) și **Vătășan**, *sanscr.* *Vatus* = vint; s. *vatis* = legătură, fașă. — În fine: **Saturnu** (numele preotului din Merișori, Jiú) care fórte probabil, că e adopțiune recentă; ér **Băcila**, deși sună a latinescul *becilis*, rămâne dubios.

c) românesce.

Bătăciú, Boieriú, Bolbóca, Boldea, Bónea, Boneú, Bunea, Burac, Calefariú, Căliman, Cărnaț, Ciortea, Ciura, Clóje, Colan, Coldea, Conta, Cornea, Cotișel, Cotoră, Dan, Dancu, Dărămuș, Dop, Dura, Faina, Fica, Frătilă, Frățiciú, Fugată, Groza, Groze, Hora, Hosp, Huț, Impérat, Manea, Mărilă, Masca, Metea, Migia, Mircea, Morușcă, Motú, Mușat, Muste, Mustea, Musteț, Onea, Onac, Oprea, Opriș, Oprean, Oțoiú, Păculea, Părtilă, Rancea, Rıza, Sbărcea, Șerb, Șerban, Țițonea, Tutelea, Torța (tort), Udrea, Vădană, Vas.

(Va urma.)

CRUMIRUL

sau

călăuzul prin deșert

de K. May.

(Continuare.)

„Veți așa! Omul nici odată să nu-și calce norocul în picioare. Eă, din parte-mi, am onorea, a te considera deja ca pe cetățean al Tunisului. Despre Mohamed și califii săi vom afla noi timp vre-odată, mai târziu, ca să vorbim. Cu toate acestea înse eu nu te voi converti la islam, pentru că un creștin și fără de aceea poate să ajungă la ceva, dacă el numai crede, că profetul și califii într'adevăr au existat pe pământ.

Acum înse așa dori să știu, că în cătrău trebuie să călărim, la dreapta ori la stânga!”

„Servitorul meu cunoște bine regiunea.”

„A umblat deja pe aci?”

„El aparține tribului Uelad Sebira, unde vrem să mergem și noi.”

„Chiamă-l în coce! Este un bălat brav?”

„Îl consider mai mult ca pe un amic, de cât ca pe un supus.”

„Atunci te rog a mi-i recomanda!”

La un semn al meu Ahmed se apropia. Colonelul îl scrută cu o privire de patron și apoi îl întrebă în limba arabă: „Te numești Ahmed?”

Întrebatul făcu o mișcare falosă cu brațul și răspuse: „Eă mă numesc Achmed-es-Sallah Ibn Mohammed-er-Raham Ben Șafei-el-Farabi Abu Muvajid Khulani.”

Arabul cel liber este falos pe străbunii săi și la ocazii binevenite nu uită nici odată a-i înșira cel puțin până la moș. Cu cât e mai lung numele, cu atât e mai mare cinstea; un nume scurt e considerat aproape ca o rușine.

„Frumos!” afirmă colonelul. „Numele-ți este bun și domnul tău te-a lăudat; eu voi —”

„Domnul meu?” îl întrerupse Achmed cu ochi fulgerători. „Tu însuși poți avea stăpân; eu înse sum un fiu liber al Beni Racba-lor din subdespărțământul Uelad Sebira. Eă n'am domn; pe acest sibdi înse îl iubesc, fiind că el nu numai că e mai înțelept și mai brav, dar e și mai bun de cât toți cei alaiți, pe cari îl cunosc. Ce doresci de la mine, effendi?”

„Pe unde trebuie să mergem la Uelad Sebira-i; la dreapta ori la stânga?”

„Călăresce spre dreapta. Cât ce ajungi la capetul văii, vei vedea corturile lor.”

Pe când noi urmarăm indicării sale, el se retrase lângă cei alaiți. Colonelul primi cu liniște această apostrofă mică.

„Nisce blăstemați falosi, acești beduini,” observă el. „Nici un alt principe n'are ast fel de supuși!”

„Supuși?” întrebă eu surizând. „Ascultă ei într'adevăr de Mohamed-es-Sadac Pașah?”

Întrebatul făcu o față foarte diplomatică.

„Ei îl consideră ca pe domnitorul lor; asta se înțelege de sine. Ori dora există vre-un altul, a cărui domnie ei ar fi aplicați s'o recunoscă?”

„Eă nu știu.”

„Ei, atunci! Mohammed-es-Sadac Bei nu domnesce nici cu nuielele, nici cu scorpionii, ca regele Rehabraham sau Ierobraham, cum povestesc coranul. El este înțelept și nu lasă ca beduinii să simtă, că ei sînt supuși.”

„Dacă înse la Bardo, unde în totă Sâmbăta ei are obicei să țină judecată, ei primesc bastonada sau chiar streangul, atunci o simțesc; nu?”

„Asta nu face nimic! Bastonada și furcile stau scrise și în cartea vieții și nimeni, căruia îi sînt destinate, nu poate scăpa de ele. Cine nu vrea să audă, acela trebuie să simțescă; asta este un vechiu adevăr; al priceput?”

„Dar cum stăm atunci cu bastonada, pe care era s'o primesc și eu mai înainte?”

„Peste aceea am trecut. Allah este îndurător și natura mea încă iubesc grația. Noi sîntem prietini și ast fel n'avem lipsă ca să ne tăluim picioarele. Înse — colo jos se ved corturi. Mi-se pare că în curând am ajuns la țintă.”

Englezul, care călăria în tăcere lângă noi, încă a observat deja corturile cele albe, cari zăceau respirate pe câmpie.

„Acestia sînt Uelad Sebira-ii, sir?”

„Cel puțin un despărțământ al lor. Ei aparțin marelui trib Racba, care în împrejurări de lipsă poate să scotă mai mult de zece mii de războinici.”

„Băiați bravi?”

„Da, după cum se aude.”

„Tălhari?”

„Hm! În tot locul și în totă vremea, beduinul este mai mult sau mai puțin aceea, ce se numește tălhar.”

„Well! Atunci de sigur vom avea vre-o aventură?”

„Asta nu se poate ști.”

„Vrea să am una; mai priceput, sir? Cu dta pășesc omul alte lucruri, de cât cu acest colonel, cu care nici nu poți să te înțelegi. Eă nu mă mai las de dta.”

„Îmi ești binevenit.”

„Pe unde vrei să călătorești?”

„Vreau să merg peste Kef la câmpia renumită Uelad Ayar și de acolo peste munții Melbila și Margela, la satele cele mari de la Feriana, pentru ca apoi să ajung la marele șott el-Gerid. Pe acel șott, înainte de asta cu mai mulți ani, era să-mi pierd viața și acum așa dori bucuros să mă ved încă odată locul acela.”

„Zounds! Vre-o aventură? Povestesc-mi-o!”

„Acum n'am timp. Privește, ne-ai observat deja și ne vin întru întimpinare.”

Printre corturi păseau o numărăse, cari și cămile; dinaintea fie căru cort înse era înplântată câte o lance în pământ, de carea era legat calul favorit al stăpânului. La vederea noastră lăncile fură scose din pământ și stăpânii se urcară în șea. Se formă o trupă de vre-o opt-zece de războinici, cari veniau în fugă mare spre noi. Bărbații scoseră un strigăt puternic și provocător, oscilau lăncile și pușcau cu fiintele lor lungi. Lordul Percy puse mâna pe pușcă și-și pregăti pistolele.

„Thunder-storm! Vrea să ne atace. În sfârșit o luptă, o aventură!”

„Nu te bucura prea iute! Ei ved că sîntem numai șapte persoane și ast fel nu putem avea intențiuni rele. După obiceiul arab ei ne vor primi cu o fantasmă războinică; de luptă înse nici vorbă nu-i.”

„Prost, prost de tot!” bombăni el.

Eă mă adresai cătră colonel: „Ești sigur, că în uniforma dta vei fi bine primit aci?”

„Da. Racba-ii sînt prietini nostri. Ei aă să păzescă drumul caravelor, care duce de la Tunis peste Testur, Nebör și Kef la Constantine și pentru acesta capetă daruri. N'avem a ne teme nimic de ei. De altcun șeicul Ali-en-Nurabi mă cunoște foarte bine, fiind că m'a cercetat deja odată în Tunis. El se va bucura, că mă vede sănătos; despre acesta poți fi sigur. Și dacă te voi recomanda pe dta, ca pe un patriot, atunci se va bucura și mai mult. Privește-l cum vine în fruntea escadronului său. M'a recunoscut deja. Acum te rog să alergăm și noi în galop cătră ei, căci așa e obiceiul arab.”

Noi alergam în fuga cea mare unii cătră alții, în care timp de ambe părțile se produse un șgomot asurzitor prin pușcături și strigăte. Se părea că trebuie să ne ciocnim, înse chiar în ultimul moment fie care își smâncea calul într'o parte spre a începe din nou jocul. La vedere, acest joc pare foarte frumos, cari înse se adrobesc rău și adese ori se întâmplă, de câte unul piere din aceea. Continuând mereu această luptă aparentă, ajunserăm în sat, alergaram printre femei, moșnegi și copii și în sfârșit descălicaram dinaintea unui cort, a cărui mărime și împodobire ne făcu să găcim că este a șeicului. Bărbații formară un semicerc în jurul nostru. Până aci nu ne binevenită nimeni, acum înse Ali-en-Nurabi pași spre colonel și-i întinse mâna.

„Deșertul se bucură de ploie și fiul Saharei de prietini săi. Bine ai venit. Întră în cortul fratelui tău și veți, cât de drag te are!”

Șeicul era un beduin adevărat, cu barbă rară, și în etate matură. Avea coranul atârnat la gât, prin urmare el a fost în Mecca și Medina. Colonelul se purtă cu multă demnitate: „Luna își primește lumina de la soare și eu n'am bucurie fără prietini sufletului meu. Numele tău este mare în munți și apa ta este renumită în văi; tatăl tău a fost cel mai erou între eroi și tatăl tatălui tău cel mai înțelept între înțelepți. Fiii tăi să fie tari ca Chalid și fiii fiilor tăi să fie bravi ca armăsarul, care își apără femeile și copiii săi! Aci adnc eu mine doi bărbați din țara apusului. Ei sînt emiri mari la dînșii acasă și vin la tine pentru ca să potă lăuda, în țările unde apune soarele, puterea și amicitia ta.”

„Tu vei fi amicul, er tu șottul meu,” zise șeicul, întinzând mâna mai întâi englezului, apoi mie. „În cortul meu sîntei așa de siguri, ca și când v'ar ocroti Dsu'l Fecar (fulgerătorul), sabia profetului. Întrați în lăuntru și mâncați pâine cu mine!”

(Va urma.)

Bibliografie.

A apărut:

„Convorbiri Literare“, Nro 7. Anul 36—1902. cu următorii cuprins: St. O. Iosif, A fost odată (poveste în versuri, cântul III). — G. Coșbuc, Din „Divina comedia“: cântul XVIII. — P. Dulfu, Ifigenia în Taurida, Actul III. (trad. în versuri din Euripide). — N. Iorga, Istoria lui Mihail-Viteazul. Înaintașii și vecinul lui Mihail Vodă: Ștefan Surdul, Alexandru cel Rău, Aron, Mihail ajunge domn. — V. Babeș, Leprea în România. — P. V. Haneș, Corespundența din tinerețe a lui Mihail Kogălniceanu. — G. Bogdan-Dulcă, Vlăcu-Vodă, dramă în 5 acte în versuri, de Alexandru Davila. — Il. Chendi, Clipe de repaus, de Sorcovă. — I. Bogdan și N. Iorga: Cronică și bibliografie.

Anuarul școlii comerciale super. gr. ort. rom. din Brașov pe anul 1901/2. publicat de Arseniu Vlăcu, director, are o lungă disertație despre „Contabilitatea afacerilor în participațiune“ de Ioan Pricu. Școala avé 11 prof. și 101 elevi.

Raportul V. al școlilor capitale ort. rom. de băieți și fetițe din Lugoj pe anul 1901/2. elaborat de George Joandrea, învățător.

Vasile E. Moldovan: Meteor, Budapesta 1902. Tipografia „Poporul român“, prețul 1 cor. „Meteor“ e un roman modern și e basat pe filosofia necunoscută la noi; știința alchimiei, metempsichosa, elixirul de eternă viață, de reținere sînt principalele ocupațiuni ale eroului care cade jertfă științei. Descrierea e viuză și cetitorul, care va începe a o citi, cu greu se va despărți de ea.

Prof. Nicolae Sulică: Un capitol din activitatea diaconului Coreni, disertație ținută anul trecut, la Șimleul-Silvaniei cu prilejul adunării generale a societății de teatru român.

Prof. Nicolae Sulică: I. Formula jurandii valașca, studii istorice literare și II. Școala e casa omului de omenie, discurs festiv rostit la serbarea aniversării de 50 ani de la punerea petrii fundamentale a gimnasului din Brașov.

Elena din Ardeal: Stropi de rouă. Arad 1902. Sub acest titlu doamna Elena Sântion, profesora la școala noastră de fete, a publicat o frumoasă colecție din poeziile sale reslătite prin zărele noastre unde au fost publicate. Sînt versuri gingașe scrise în stil nepretensiv și cîntînd pe simțitîrele corde ale inimii vecinicul cîntec al iubirii. Se pot procura și de la tipografia seminarașă cu prețul de 1 cor.

Posta „Unirii“.

Un participant. Regretăm dar n'am putut publica cele trimise, căci nu dispunem de loc. De asemenea nici disertația. Ne vom îngriji, ca eventual să apară airea.

G. B. în G. Poesia suferă de multe scăderi, carl fac cu neputință publicarea.

Claudiu. Alegoria tradusă a apărut deja de mult în românește. Alege bucăți nouă și necunoscute la noi.

— f. — Eaci în eróre, „Cartea de aur“ e introdusă în foarte multe locuri. Da, am voit să-ți facem un serviciu.

X. Povestirea e interesantă, II vom face loc, cât mai curînd.

Simin. /Îți recomandăm în serioasă atenție concursul soc. „Transilvania“. Ce zici?

P. S. în S. Doresc recenziunea Almanachului Sfintului Nicolae de N. Măneguțiu. La ce? Când bine știi, că în scrierile acestui domn prisosece dragostea către „biserica unită“? pe care — numai ca se astupe o dată isvorul tuturor relelor venite români întru aceste 200 de ani, — voiesce a o „reuni“ cu biserica neunită. Eră ce vré dl M. prin scrierile sale. Și apoi ca să albă magnetul puternic spre realizarea acestei reuniri cu neuniții, în „Almanachul Sfintului Nicolae“ nu fapte de ale acelui sînt aduce înainte, ci alte feluri de fapte scandalose, mitre, ponegrite ș. a. Dămne apără. Prin toate cele scrise în cartea acesta dl M. adevărate deplin ceea ce afirmă despre sine la pag. 7: că dsa a trăit într-una mediu, destrămat și corupt. Și crede, că magnete de aceste vor lucra!

Dlul E. M. în M-Pöcs. Cererea Unirii să face în fie care an. Adresa s'a cores.

Editor și redactor răspundător:

Aurel C. Domșa.

Inserate.

HIRDETMÉNY.

Balázsfalvi ev. ref. egyház a balázsfalva-falusi 144 sz. telekjegyzőkönyvben A + 10 r. sz. 165/16. hrsz. a. foglalt, a temető felé vezető ut mellett, a vasuti örház átellenében levő belső telkét f. évi Augustus hó 10-ikén délelőtt 1/2 11 órakor alólirt gondnok lakásán tartandó nyilt árverésen eladja. Árverési feltételek a lelkési irodában megtekinthetők.

Balázstálva, 1902. Julius hó 23-án.

Cseresznyés Ödön

Pataki Márton

ev. ref. lelkész.

gondnok.

224 v. szám
1902.

(81) 1—1

Árverési hirdetemny.

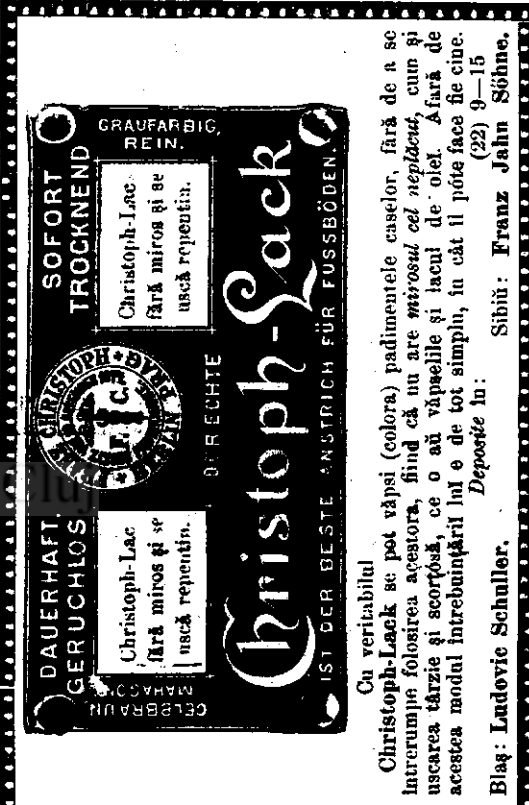
Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezennel közhírre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszék 1902. évi 1902. számú végzése következtében Dr. Maniu Gyula ügyvéd által képviselt Patria hitelintézet javára Toth József és neje ellen 300 kor. — fil. s jár. erejéig 1902. évi Aprilis hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felülfoglalt és 2100 kor. — fillerre becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, 2 csikó. 1 varró-gép. egy gözmozdony cséplő karuzékkal. — ezek csatlakozók Lövy Jakab és Molnár & Pinter részére is nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a vizaknai kir. jbiróság 1902. évi V. 106/2. számú végzése folytán 300 kor. — fil. tőkekövetelés. ennek 1901. évi Február hó 28-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 75 kor. 98 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Scrostéy határán. „Szendika“ nevű tarány végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközlésére 1902. évi Julius hó 30-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kifuzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivarnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Vizaknán 1902. évi Junius hó 27-ik napján.

Echner Károly,
kir. jbirósági végrehajtó.

Cu veritabilul Christoph-Lack se pot văpsi padimentele caselor, fară de a se intrerupta fotosirea acestora, fiind că nu are mirosul cel nepăcut, cum și uscarea târzie și scorbosă, ce o au văpaelile și lacul de olei. A fară de acestea modal întrebuințării lui e de tot simplă, în cât îl poți face în cine. (22) 9—15

Depozite în: Sibiu: Franz Jahn Söhne. Blag: Ludovic Schuller.

Comunicarea trenurilor prin gara Küküllőszög—Blaș.

(Valabil din 1 Maiu 1902).

Sosesc			Plécă		
1. De către Teiuș:			1. Cătră Teiuș:		
Tren accelerat.	9:04	dim.	Tren mixt.	12:55	d. a.
" mixt.	2:19	d. a.	" accelerat.	7:35	sara
" personal.	1:02	nóptea	" personal.	2:28	nóptea
2. De către Copșa:			2. Cătră Copșa:		
Tren mixt.	12:53	d. a.	Tren accelerat.	9:05	dim.
" accelerat.	7:34	sara	" mixt.	2:21	d. a.
" personal.	2:26	nóptea	" personal.	1:07	nóptea
3. De către Sôvárád:			3. Cătră Sôvárád:		
Tren personal.	8:48	dim.	Tren mixt.	3:25	nóptea
" mixt.	6:50	sara	Tren personal.	2:48	d. a.